

roj obitelji, svojim bližnjima i naposljetku prema svojoj župi i biskupiji. Tako se udioništvo supružnika u Kristovoj ljubavi za svoju Crkvu očituje u stvarnom vremenu, u sadašnjosti i u kontinuitetu. “Veliko otajstvo”, o kojemu piše sv. Pavao, konkretizira se u životnoj svakodnevnici.

Isus, preko kršćanskih supružnika želi djelotvorno oživotvoriti svoju nazočnost u Crkvi, priopćujući svoj život putem onoga što je svojstveno i jedinstveno supružnicima uključujući i to da su upravo oni vezivno tkivo i graditelji crkvenoga zajedništva. Stoga potrebno je pastoralno se pozabaviti tim darom zajedništva svojstvenog supružnicima i pronaći načine kako ga ponuditi crkvenoj zajednici prevodeći tako u riječi i geste kako Isus ljubi Crkvu. Crkvi je uistinu potrebna transfuzija ‘krvi zajedništva’, oživljena i pojačana djelovanjem Duha Svetoga.

NAČINI I MODELI OBITELJSKOGA PASTORALNO-KATEHETSKOG RADA

mons. Renzo Bonetti

SAŽETAK

Temeljem naših saznanja i iskustava pastoralnog rada, kako na razini Talijanske biskupske konferencije tako i u konkretnoj župi, dolazi se do zaključka da se načine i modele pastoralno-katehetskog rada s obiteljima može podijeliti u nekoliko kategorija.

Kako bi se u čitavoj zajednici promicao pastoralni subjektivitet supružnika, odnosno obitelji utemeljen na sakramentu ženidbe, potrebno je, prije svega, obnoviti i produbiti svijest o sakramentalnosti čitave Crkve sažimajući u činjenicu da je Isus živ, a da je Crkva njegovo tijelo. U tu svrhu treba iskoristiti svaku prigodu primjerice u propovijedima, uz sakramentalne obrede, na susretima skupina, uvijek podsjećajući da sve ima svoje utemeljenje u Isusovoj stvarnoj nazočnosti. Dragocjeno je u tome smislu euharistijsko klanjanje u kojem se objavljuje Isusovo središnje mjesto u životu zajednice. Upravo iz toga ishodišta proizlaze i evangelizacijske zajednice obitelji.

Potom, važno je supružnicima ponuditi jednostavne formacijske sadržaje kako bi otkrili sakramentalnost svoga braka i specifično poslanje koje iz toga proizlazi. Sadržaje, dakako, valja ponuditi svima, ali aktualizirati ih s onima koji se odazovu. Prijedlozi kako to učiniti mogu se pronaći u knjigama “Obitelj, vrlo zajedništva” i “Sakrament ženidbe”.

Od presudnog je značaja uključiti supružnike koji su prošli formaciju u neke župne aktivnosti. Iz pastoralne prakse dobrim se pokazalo kada se ti supružnici susreću s obiteljima koji trebaju krstiti dijete ili kada okupljaju male skupine adolescenata radi njigove aktivne formacije. Uz to, svakako treba angažiranje uključiti roditelje prvopričesnika i krizmanika.

Nadalje, u cilju promicanja pastoralnog subjektiviteta supružnika potrebno je iskoristiti prigode poput blagdana Svete obitelji ili blagdana Presvetoga Trojstva kada se može sve podsjetiti na to kako je upravo obitelj slika i prilika Presvetoga Trojstva. Korisno je ponuditi i neke druge sadržaje za obitelji u različita doba crkvene godine primjerice u Adventu ili barem za devetnicu uoči Božića za one koji ne mogu doći u crkvu, zatim potaknuti obiteljsku pripremu za Uskrs na Veliku srijedu ili pak molitvu krunice u obiteljima tijekom svibnja i listopada na što se mogu onda pozvati i susjedi.

Osobito se vrijednim u župi pokazalo širenje evangelizacijskih zajednica obitelji (CFE) koje su proizašle iz projekta “Župa-obitelj” Talijanske biskupske konferencije.

Mons. Renzo Bonetti

Rođen je 1943. godine, a za svećenika je zaređen u Veroni u lipnju 1968. godine. Od 1995. do 2002. godine bio je predstojnik Nacionalnog ureda za obiteljski pastoral Talijanske biskupske konferencije. Od 2003. do 2009. godine vršio je ulogu savjetnika Papinskog vijeća za obitelj, a surađivao je i s Papinskim institutom “Ivan Pavao II.” na uspostavi programa stručne formacije u pastoralu braka i obitelji.

Od 2001. do 2006. godine koordinirao je projekt “Župa – obitelj” Talijanske biskupske konferencije koji je za cilj imao istražiti nove načine sudjelovanja obitelji u životu župne zajednice. Iz toga projekta oblikovalo se pastoralno iskustvo evangelizacijskih zajednica obitelji (CFE) koje sada postoje u preko 25 talijanskih biskupija te u nekim biskupijama u Rumunjskoj i SAD-u.

Od 2006. do 2012. godine mons. Bonetti bio je župnik u mjestu Bovolone pokraj Verone, a od 2010. godine predsjednik je talijanske Fondacije “Famiglia Dono Grande” (Obitelj veliki dar). U posljednje vrijeme posvetio se radu na projektu “Mistero Grande” (Veliko otajstvo) o kojem se više može saznati na službenim mrežnim stranicama www.misterogrande.org.

Papinsko vijeće za obitelj povjerilo mu je da svoj pastoralni rad predstavi i na Osmom svjetskom susretu obitelji u rujnu 2015. godine u Philadelphiji, a iste je godine imenovan i članom znanstvenog odbora vatikanske fondacije “Međunarodni centar nazaretske obitelji” utemeljene radi izgradnje istoimenog centra u Nazaretu.